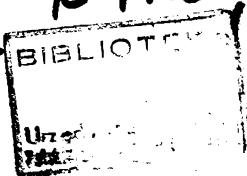

20 sierpnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

B 416 47/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3669.

Kl. 15 e 13.

Adrema Maschinenbauges. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

**Urządzenie w maszynach do dfukowania adresów lub podobnych tłoczniach,
służące do samoczynnego, przerywanego przesuwania drukowanego arkusza.**

Patent dodatkowy do patentu Nr 3390.

Zgłoszono 27 grudnia 1923 r.

Udzielono 11 grudnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 19 maja 1923 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 7 listopada 1940 r.

Wynalazek dotyczy udoskonalenia i przekształcenia urządzenia w maszynach do drukowania adresów lub podobnych tłoczniach, które służy do samoczynnego, przerywanego przesuwania drukowanego arkusza z szablonami tłocznymi, przesuwanymi kolejno po torze prowadnym, opisanego w patencie Nr 3390. Celem niniejszego wynalazku jest osiągnięcie łatwej zmiany zębnicy, wykonywującej ruchy zwrotne pod działaniem dźwigni maszyny do drukowania adresów i wewnątrz jednej z bocznych belek urządzenia do przesuwania, co umożliwia łatwą zmianę odstępów pomiędzy wierszami na drukowanym arku-

szu przez zastąpienie napędowej zębnicy inną zębnicą o innej podziałce zębów.

W tym celu zaopatrzono napędową zębnicę na pewnej długości jej dolnej części w zęby, które zaczepia zębaty wycinek, wprowadzany w ruch przez dźwignię drukarską. Więc gdy zębaty wycinek obróci się o tyle, że zęby jego nie chwytają dolnych zębów zębnicy, to tę ostatnią można wyciągnąć z bocznej belki, najlepiej ku tyłowi; należy również zwrócić uwagę na to, żeby wycinek zębaty nie mógł wysadzić zębnicy z belki podczas drukowania. Osiąga się to w ten sposób, że przynajmniej jeden z boków zębnicy jest zaopatrzony w

podłużny żłobek, w który wchodzi czopek lub występ bocznej belki. Oprócz tego jeden z boków zębniicy posiada znak, który wskazuje jak daleko trzeba ją wsunąć w belkę, aby zębaty wycinek chwycił jej zęby.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu urządzenie według wynalazku z temi tylko częściami urządzenia do samoczynnego, stopniowego przesuwania drukowanego arkusza według patentu Nr 3390, które mają znaczenie dla wynalazku.

Fig. 1 przedstawia boczny widok urządzenia, fig. 2 — widok z góry na ramę, fig. 3 wskazuje widok, odpowiadający fig. 1, lecz w chwili wyłączenia napędu zębatego, fig. 4 przedstawia boczny widok napędowej zębniicy, fig. 5 wskazuje przekrój wzdłuż linii V — V fig. 1, fig. 6 przedstawia częściowy przekrój poziomy wzdłuż linii VI — VI fig. 1.

Rama urządzenia do przesuwania drukowanego arkusza składa się, jak wiadomo, z dwóch bocznych belek *g* i *h*, połączonych poprzecznicami. Ramę przytwierdza się w dowolny sposób na stole maszyny drukarskiej; boczna belka *h* służy tak samo, jak w maszynie według głównego patentu, do założenia napędowej zębniicy *1*, która wykonywa ruchy zwrotne. Zębniica *1* posiada kształt, widoczny na fig. 4, t. j. środkowa dolna jej część jest zaopatrzona w zęby *20*. Zębniicę *1* wprowadza się w ruch zapomocą wycinka zębatego *21*, osadzonego na bocznej belce *h* i wprawianego w obrotowy ruch zwrotny od maszyny drukarskiej (nie wskazanej na rysunku) zapomocą dźwigni *m*. Wskutek tego zębniica *1* przesuwa się w kierunku strzałek *22* i, poruszając się w prawo (fig. 1), zabiera płytę z drukowanym arkuszem. Na jednej z bocznych powierzchni zębniicy *1* znajdują się dwa podłużne żłobki *23, 24*, wychodzące z obu końców zębniicy *1* i sięgające aż do jej części środkowej, która posiada zęby górne i dolne.

W ten sposób żłobki *23, 24* nie osłabiają środkowej części zębniicy *1*, podlegającej największemu natężeniu. Żeby zębniica *1* w czasie swego ruchu zwrotnego nie mogła wysunąć się z bocznej belki *h*, wchodzi w żłobki *23, 24* sworzeń *25* względnie *26*, osadzony w bocznej belce *h*, jak wskazują fig. 5 i 6. Sworzeń *25*, leżący z przodu, jest umocowany sztywno w bocznej belce *h*, zaś sworzeń *26* wchodzi w żłobek *24* pod naciskiem płaskiej sprężyny *27*, która mieści się w wykroju *28* belki *h*. Sworznie *25, 26* zapobiegają wyskoczeniu w górę zębniicy *1*. W razie zamiany zębniicy *1* na zębniicę o innym podziale zębów, należy tylko o tyle obrócić wycinek zębaty *21* po rozluźnieniu jakiegokolwiek części jego napędu, żeby on nie zaczepiał zębów *20* (jak oznaczono na fig. 3). Wtedy można zębniicę *1* wyciągnąć z bocznej belki *h* w kierunku strzałki *29*, t. j. ku tyłowi. Sworzeń *26* cofa się wówczas wbrew działaniu sprężyny *27* w położenie, oznaczone punktowaną linią na fig. 6, gdyż naciska go środkowa część zębniicy. Więc sworzeń *26* nie przeszkadza wyjęciu zębniicy i wysuwa się samoczynnie znowu naprzód, gdy ominie go niewyżłobiona część zębniicy *1*.

Nową zębniicę wprowadza się w boczną listwę *h* od tyłu w ten sposób, że sworznie *25* i *26* zapadają w podłużne żłobki *23* i *24* zębniicy. Każda zębniica *1* posiada na jednej z bocznych powierzchni znak *30*, który wskazuje, jak daleko trzeba ją w pierwszej chwili wsunąć w ramę, aby móc sprząć wycinek zębaty *21* z zazębieniem *20*. Więc znak *30* zabezpiecza odpowiednie założenie zębniicy *1* tak, aby wycinek zębaty nadawał jej właściwy ruch zwrotny, i aby nie mógł zajść taki wypadek, by zęby wycinka uderzały w niezazębioną część zębniicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie w maszynach do drukowania adresów lub podobnych tłocz-

nach, służące do samoczynnego przerywanego przesuwania drukowanego arkusza według patentu Nr 3390, znamienne tem, że zębica (1), wykonywująca ruchy zwrotne w wyżłobieniu jednej z bocznych belek (h) ramy urządzenia pod działaniem dźwigni drukarskiej maszyny, posiada na pewnej długości dolnej strony zęby (20), które chwyta wycinek zębaty (21), otrzymujący ruch od dźwigni drukarskiej, wobec czego można zębnicę (1) zabezpieczyć od jej wyrzucania z bocznej belki w górę, z tej belki (h) wyciągnąć wtył po uprzednim wyłączeniu zębatego wycinka (21) z zębów (20) zębnicy.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że zębica (1) jest zaopatrzona w podłużne żłobki (23, 24), w które wchodzi sworznie (25, 26), znajdujące się na bocznej belce (h).

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2,

znamienne tem, że podłużne żłobki (23, 24) zębnicy (1) sięgają od jej końców aż do środkowej części, która na dolnej stronie jest zaopatrzona w zęby (20), i że sworznie (26), wchodzący w żłobek (24), leżący po stronie wyciąganego końca zębnicy, jest odsadzany przez sprężynę, wobec czego w czasie wyciągania zębnicy (1) cofa się i umożliwia przejście tej jej części, która nie posiada żłobka, t. j. części grubszej.

4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że zębica (1) jest zaopatrzona po jednej stronie w znak, który wskazuje, jak daleko trzeba ją narazie wsunąć w boczną belkę (h), by wycinek zębaty (21) chwycił dolne zęby (20) tej zębnicy.

Adrema Maschinenbau g. s. m. b. H.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

